

Gece Ve Şiir

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 10 Eylül 2013

Halet-i ruhiyemiz, kalem ile arkadaş
Hem çok iyi dostuz biz, hem de çok iyi kardeş

Veda ederken güneş, cevher olup şerbeti
İçimizde saklayıp, yaralayan gıybeti

Afet-i heyecanla, varmasak da ilmine
Gecenin sessizliği, çalar şiir ritmine

Ne altından gerdanlık, ne eşsiz mücevherler
Yürekten akıp gelen, inci gibi cevherler

Hassas bir noktadayken, teşbihin zarafeti
Kıvamında taşıyıp, incitmeden iffeti

İtinayla seçilip, kelimeler pir-u pak
Sokulmadan heceye, iki yüzlüce nifak

Bazen giz aleminden, verilen sessiz selam
Bazen de yürek ile edilen özlü kelam

Hasretin ateşinde, gemileri yakarak
Ağaran her tel saça, aynalarda bakarak

Yılların ötesinden, depreşip sevda seli
Mil çekilip gözlere, ıslanıp kirpik teli

Damlacıklar kum olup, dökülürken kağıda
Kalemin gücü yetmez, yenik düşer ağıda

Bir an tutukluk yapar, ıslak gözlerin dalar
Terk-i diyar etmiştir, hükümsüzdür sevdalar

Küsen çocuk edası, yerleşir tiynetine
Kahrederken mağrurca, bitmeyen halvetine

Şafağın vedasıyla, gün vurur yüzümüze
Bir satır uyku ile, döneriz özümüze

Mehmet Fikret ÜNALAN